

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-03-05)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-03-05)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 46. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000032.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Ernst Trier til Marie.
København, 5. marts 1865.*

... Imorgen tidlig skal jeg rejse [til Vallekilde] ... Gid det nu må gå godt, og jeg må have lykke til at tale skolens sag godt! Jeg glæder mig til denne første begyndelse. Ja, gid der må være lykke ved! Den skole er min daglige, kære tanke, mit fremtidshåb. Det er mærkeligt og morsomt, i hvilken grad fader glæder sig til denne rejse. Han føler, han trænger til en lille hvile, og så siger han, at han glæder sig så meget til at få talt med mig på rejsen ... Jeg har i denne uge slet ikke havt det godt, efter i lang tid at have været så rask som, jeg ikke mindes det, siden min barndom. Jeg har kunnet arbejde om natten, har kunnet læse om morgenen uden først at spadsere og har kunnet undvære styrtebad. Men så har jeg nok også brugt alle disse fordele alt for voldsomt. Jeg har i lang tid først gået til sængs kl. mellem 1 og 2, og jeg har næsten helt s. 47 undladt at røre mig legemligt, har slet ikke havt adspredelse men næsten uafslædig hængt i bøgerne, eller dog, når jeg har været ude, ladet tankerne bevæge sig i den samme kreds. Og det er bleven for meget af det gode ... I onsdags, da jeg kom fra lazarettet, var jeg meget træt; jeg havde været meget bevæget ved at tale den aften; det var den næstsidste gang. Jeg gav en kort oversigt over det kristne levnedsløb, som jeg lagde dem på sinde at følge. — Jeg var, som sagt, meget bevæget selv og længtes efter at være i ro bagefter; men så havde Poul Svejstrup bedt mig til sig; det var hans fødselsdag, og han havde nogle unge hos sig i den anledning, og det havde jeg ikke nænnet at sige nej til. Så kom jeg atter sent i sæng, og denne overgang fra den alvorlige gudstjeneste til det muntre lille lag, fra de stakkels sårede til den lystige ungdom, var mig næsten for stærk. I går havde jeg det da så dårligt, måtte holde inde med læsningen og i stedet tage styrtebad. Og du ved jo nok, at med dette legemlige ildebefindende hos mig følger altid et åndeligt, som er mig langt pinligere, og som berøver mig min frimodighed. Da er bønnen i Jesu navn min eneste trøst, min eneste tilflugt. Gud være evig lovet for den! ... Med den vender kraften og modet og glæden tilbage. Den svigter aldrig. Det er det dejlige, at Guds ånd med vor ånd vidner, at vi er Guds børn så mange, som tror på ordet og er døbt dertil, og at vi dermed har børneret og børnekår i Guds faderrige. —

Du kan tro, det morede mig mageløst, at din fader har givet dig Grundtvigs billede. Det er egentlig smukt af ham, og jeg er virkelig næsten rørt derover. Kunde det gå an, skulde du takke ham fra mig, men det går nok aldrig an ...

Når du ser feltprovsten og Ludvig Helweg, må du hilse meget fra mig. Sig da til Helweg, at nu har jeg fået »Nytårmorgen« af Grundtvig til ham, så den må han ikke selv købe sig; ved lejlighed skal han få den over. Og spørg ham fra mig, om ikke den danske forening i Odense skulde være til sinds at samle sammen 8 rdlr. 2 mark til at sende 100 expl. af Termansens »Mindeblade« over til de danske Sønderjyder. Når man tager 100, får man dem nemlig for halv pris. Jeg skal da give ham anvisning på Sønderjyder her ved seminariet (navnlig en ganske udmærket fra Sundeved), der vil kunne få dem anbragte på passende steder. — s. 48 Spørg ham, hvad han synes om Køsters ny visebog ... Til feltprovsten vil jeg selv skrive, når du kommer herover til København ...